ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Θεσσαλονίκης

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΜΙΑΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΣ

Κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς ἐπετείου τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης ὁμιλῶν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κυριακόπουλος παρέλειψε νὰ μνημονεύση τὸν δημιουργὸν τῆς νίκης καὶ καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης πρωθυπουργὸν Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλον. Πρὸ τοῦ γεγονότος τούτου οὐδεμία ἀντίδρασις ἐξεδηλώθη οὔτε ἀπὸ τὴν Πρυτανείαν τοῦ Πανεπιστημίου, οὔτε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, οὔτε ἀπὸ τὸν πολιτικὸν κόσμον, οὔτε ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Βενιζέλου, τὸν κ. Σοφ. Βενιζέλον, ἀρχηγὸν κόμματος. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ.

Πρόκειται περὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἤθους, περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως τοῦ ρήτορος καθηγητοῦ, ὁ ὁποῖος κέκληται νὰ ἐμφυσήση στοὺς Ἕλληνας φοιτητὰς τὸ ἐπιστημονικὸν ἦθος, τὴν ἐπιστημονικὴν ἐλευθερίαν, τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ μάλιστα τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς Ἐθνικάς μας ἀξίας. Θὰ ἠμπορῇ νὰ διδάσκη στὸ Πανεπιστήμιο καρποφόρως ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καθηγητὴς ὑπὸ τὴ βάρος τόσων δυσμενῶν σχολίων καὶ τόσων περιφρονητικῶν ἐκδηλώσεων καὶ μειδιαμάτων, ποὺ ἐπροκάλεσεν ἡ παράλειψίς του;

Μὰ ἐπὶ τέλους εἶναι ἀσύδοτοι οἱ ρήτορες εἰς τόσον ἐπίσημον τελετὴν νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν;

Καὶ οἱ πρωτοετεῖς τῆς Νομικῆς γνωρίζουν ὅτι ἡ Νίκη δὲν ὀφείλεται στὸ Στρατηγό, ἀλλὰ στὸν ἀρχηγὸ τοῦ Κράτους, τὸν Πρωθυπουργό, ποὺ κανονίζει τὴν γενικὴν πολιτικὴν τοῦ Ἔθνους, ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει καλκαλύτερα ὅσοι εἴμεθα στὸ 7ο Πεζικὸν Σύνταγμα Ἀθηνῶν τῆς Β' Μεραρχίας, ὅτι μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Βέροίας ἐβαδίσαμεν ἐπὶ μίαν ἡμέραν πρὸς Μοναστήριον μαζὶ μὲ τὸν τότε Διάδοχον Κωνσταντῖνον. Καὶ ἐδέησε ὁ τότε Πρωθυπουργὸς νὰ ξυπνήση τὸν Βασιλέα, παρὰ τὴν Κατερίνην εὑρισκόμενον καὶ ν' ἀπειλήση καὶ ἔτσι ἐστράφημεν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἔγινε ἡ μάχη τῶν Γιαννιτσῶν, ἡ ὁποία θὰ εἶνε τὸ ἴσως ἐνωρίτερον κατὰ δύο ἡμέρας καὶ δὲν θὰ εἶχον καιρὸν οἱ Τοῦρκοι νὰ ἀντιτάξουν σθεναρὰν ἀντίστασιν εἰς Γιαννιτσά.

Τὴν 26 Ὀκτωβρίου, ἐπέτειον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τὸ 7ον Πεζικὸν Σύνταγμα ἀπὸ Τοψὶν ἐβάδισεν ἀριστερὰ κυκλοτερῶς διὰ νὰ ἀποκόψη τὴν ἔξοδον τοῦ στρατοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης, διέβημεν τὸν ποταμὸν Γαλλικὸν (Ἐχέδωρον) καὶ νηστικοὶ φθάσαμε περὶ τὴν 10ην ἐσπερινὴν εἰς Δριμύγκλαβα, προάστειον τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου κάμαμε ἐπισταθμία. Καὶ μετὰ μίαν ὥραν οἱ σκοποί μας ἀνήγγειλαν τὴν ἐμφάνισιν τῆς πρωτοπορίας τοῦ στρατοῦ Θεοδωρώφ. Καὶ ἀμέσως ἔσπευσεν ὁ ἐπιτελὴς τοῦ Καλάρη Παπαβασιλείου λοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ νὰ περιμένουν ἐκεῖ τοῦ Στρατηγείου ὁδηγίας.

Στὰς 26 Ὀκτωβρίου λοιπὸν τὸ βράδυ ἡ στρατιὰ τοῦ Θεοδωρώφ θὰ ἔμπαινε στὴ Θεσσαλονίκη ἐὰν τὸ 7ο Πεζικὸν Σύνταγμα τῆς Β' Μεραρχίας ἀποτελούμενον ἀπὸ Καλαβρυτινούς, Κορινθίους καὶ τοὺς Ἀλβανοφώνους κατοίκους Μεγάρων, Ἐλευσῖνος καὶ Μάνδρας, δὲν ἀνέπτυσσε τόσην δραστηριότητα παρ' ὅλας τὰς ἐναντιότητας τοῦ καιροῦ.

Τὴν ἑπομένην 27 Ὀκτωβρίου οἱ Βούλγαροι γιὰ νὰ δικαιολογήσουν προέλασι πρὸς Θεσσαλονίκην ἤρχισαν κανονιοβολισμὸν ἐναντίον ἀνυπάρκτου ἐχθροῦ, ἀλλ' ἡ ἀνδρικὴ στάσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατηγείου τοὺς καθήλωσεν ἐπὶ τόπου ἐπὶ 5—6 ἡμέρας, ὁπότε συντελεσθείσης τῆς κατοχῆς τῆς πόλεως ἐπετράπη ἡ εἴσοδος τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ μαζὶ μὲ τὴν εἴσοδον τοῦ 7ου Πεζικοῦ Συντάγματος. Δεξιὰ ἐβαδίζαμεν ἡμεῖς καὶ ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ οἱ Βούλγαροι.

Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἐξηγριώνετο ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ἀφίνετο ὁ τότε Διάδοχος νὰ βαδίση πρὸς Μοναστήριον καὶ ὅπως ἀναφέραμε παρουσιάζετο μιᾶς ἡμέρας ἢ καὶ ὀλίγων ὡρῶν βραδύτης, τότε ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς θὰ κατελάμβανε τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἐμεῖς θὰ βαδίζαμε πρὸς τὸ Μοναστήρι.

Μὲ αὐτὴν τὴν ἀνάμνησιν δὲν θέλω νὰ μειώσω τοῦ Διαδόχου τὸ στρατηγικὸν δαιμόνιον, διότι ἡ πρὸς τὸ Μοναστήριον πορεία μας ἦτο ἀπολύτως ἐνδεδειγμένη, ἀλλ' ὁ Πρωθυπουργὸς διαρκῶς εἰς ἐπαφὴν μὲ ὅλα τὰ κέντρα εὑρισκόμενος ἦτο κάτοχος τόσων πολυτίμων δεδομένων, τῶν ὁποίων ἐστερεῖτο ὁ Στρατηλάτης ἀπησχολημένος εἰς τὸ ἔργον του.

Ἐὰν ἐπιμένω, τοῦτο τὸ κάμνω διὰ νὰ δείξω τὸ μέγεθος τῆς ἀσχημίας τοῦ ρήτορος Καθηγητοῦ τῆς ἠθελημένης διαστρεβλώσεως μιᾶς Ἐθνικῆς μας σελίδος, χάριν τῆς ὁποίας εἴχαμε τὴν ἀξίωσι νὰ ἐξεγερθοῦν καὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦν οἱ ἀρμόδιοι κυβερνητικοὶ παράγοντες πρῶτοι. Διότι εἶναι παγκοίνως γνωστόν, ὅτι ὁ κόσμος, ὁ πολύς, ὁ ἀκομμάτιστος, καταδικάζει πᾶσαν ἐκδήλωσιν εὐτελείας ἐξ ἴσου καὶ εἰς ἴσην μοῖραν τόσον εἰς βάρος τοῦ αὐτουργοῦ, ὅσον καὶ εἰς βάρος τῶν υἱοθετούντων τοιαύτας γλοιώδεις καὶ εὐτελεῖς πράξεις.

ΒΑΣ. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Τέως Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως
Βραχναΐικα

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΕΧΕΙ ΕΝ ΣΥΝΟΛΩ 379 ΠΑΙΔΙΑ

ΜΑΔΡΙΤΗ. Συνέρχεται κατ' αὐτὰς εἰς Μαδρίτην τὸ Συνέδριον τῶν Ἱσπανῶν πολυτέκνων, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ 3' ἀντιπροσωπευθοῦν ὑπὲρ τὰς 100.000 οἰκογένειαι. Ἡ διοίκησις τῆς ἐν λόγῳ Ὀργανώσεως ἀποτελεῖται ἐκ 34 Συμβούλων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐν συνόλῳ 379 παιδιά, ἤτοι κατὰ μέσον ὅρον ὑπὲρ τά... 11 ὁ καθεὶς ἐξ αὐτῶν! Συγκεκριμένως, ὁ πρόεδρος ἔχει 17 παιδιὰ καὶ δύο ἀπὸ τὰ μέλη 14! Κύριος σκοπὸς τοῦ ἐφετεινοῦ Συνεδρίου εἶναι ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιδίωξις μεγαλυτέρων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν διὰ τοὺς πολυτέκνους καὶ ἡ ἀναγνώρισις τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς εἰς τὸν Σύνδεσμον καὶ εἰς ὅσους ἔχουν τρία μόνον παιδιά.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας σύζυγον, ἀδελφὴν καὶ θυγατέρα

ΟΥΡΑΝΙΑΝ ΔΙΟΝ. ΜΑΡΑΤΟΥ

θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ροΐτίκων.

Ὁ σύζυγος: Διονύσιος Μαράτος. Ἡ μήτηρ: Κωνσταντίνα Χρ. Μπάρλου. Οἱ ἀδελφοί: Ἰωάννης καὶ Σίσ Μπάρλου, Δημήτριος καὶ Λούλα Μπάρλου. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον κηδειῶν ΣΤΕΦ. ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΗ Κορίνθου 281 τηλ. 26—64.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΔΑΛΑΪ ΛΑΜΑ

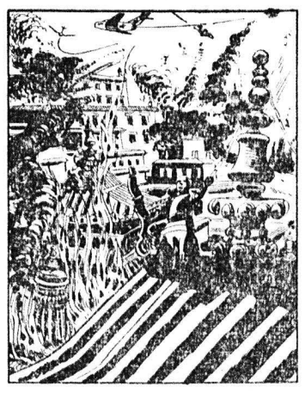

10ον

1. Ὅταν ὁ Δαλαΐ Λάμα ἔφυγε οἱ κομμουνισταὶ ἔβαλαν στὴν θέση του, τὸ ἀνδρείκελλο Πάντσεν Λάμα. Ὑπάρχουν ἐνδείξεις ἀπὸ τὴν λογοκρατουμένη χώρα ὅτι δὲν εἶναι ἀποδεκτὸς ὡς ἀληθὴς «Βασιλεύς—Θεὸς» ἀπὸ τὸν λαὸ τοῦ Θιβέτ.

2. Τώρα τὸ Θιβὲτ εἶναι ὑπὸ ἀπόλυτη κομμουνιστικὴ κυριαρχία καὶ κάθε μέρα γίνεται περισσότερο ἕνα κράτος—δοῦλος. Τὰ μοναστήρια εἴτε ἐκάησαν, εἴτε ἐσυλήθησαν. Οἱ Λάμα ἢ ἐφονεύθησαν ἢ ἐξαποστέλλονται σὲ στρατόπεδα ἐργασίας. Ἡ γῆ κολλεκτιβοποιεῖται καὶ διεσπάσθη ἡ ἔννοια τῆς οἰκογενείας.

3. Σήμερα στὴν ἐξορία του, στὶς Ἰνδίες, ὁ Δαλαΐ Λάμα διατηρεῖ τὴν θέση του ὡς «Βασιλεύς—Θεὸς» τοῦ Θιβὲτ. Εἶναι τὸ σύμβολο, τοῦ λαοῦ του στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν ποὺ τὸν ὑπεδούλωσε. Καθημερινὰ συμβουλεύει ἐκείνους ποὺ τὸν ἀκολούθησαν ἀπὸ τὸ Θιβὲτ καὶ βοηθεῖ τὰς χιλιάδες ποὺ συνεχῶς φεύγουν ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη τους χώρα.

ΤΕΛΟΣ

Η ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗ ΕΞΕΡΕΥΝΑΤΑΙ ΜΕ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΝΤΑΙ ΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπ.). Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δώδεκα ἐθνῶν τὰ ὁποῖα εἰργάσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Διεθνοῦς Γεωφυσικοῦ Ἔτους, μελετοῦν τὴν σύναψιν μιᾶς συνθήκης βάσει τῆς ὁποίας αἱ Ἀνταρκτικαὶ δυνάμεις θὰ συμφωνήσουν νὰ «παγώσουν» ὅλας τὰς ἐδαφικάς των ἀπαιτήσεις, νὰ ἐπιτρέψουν ἐλευθεραν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ νὰ μὴν ἱδρύσουν στρατιωτικὰς βάσεις εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Νοτίου Πόλου. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ ἐγένοντο γενικῶς εὐμενῶς δεκταὶ εἰς τὴν διάσκεψιν. Ἤδη ἀνηγγέλθη ἡ ἐπίτευξις μιᾶς γενικῆς συμφωνίας διὰ τὴν πραγματοποίησιν διεθνοῦς συνεργασίας εἰς τὸν τομέα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Ἡ εἴδησις αὐτὴ εἶναι ἰδιαιτέρως εὐπρόσδεκτος διότι, ὅπως ἀνέφερεν ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας, μιὰ συμφωνία διὰ τὴν Ἀνταρκτικὴν θὰ ἀποτελέση μίαν ἔνδειξιν μελλοντικῆς συμφωνίας καὶ εἰς ἄλλα μεγάλα διεθνῆ ζητήματα. Ἐπίσης ἡ συμφωνία αὐτὴ θὰ ἐπέτρεπε τὴν διεύρυνσιν τοῦ τομέως τῶν ἐπιστημονικῶν ἐξερευνήσεων πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐπὶ δεκαετίας τὸ κύριον τμῆμα τῆς Ἀνταρκτικῆς —ἐκτὸς ἑνὸς τομέως πρὸς τὸν Εἰρηνικόν— εἶχεν κατανεμηθῆ μεταξὺ πέντε χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἀνεγνώριζαν ἀμοιβαίως τὴν κυριαρχίαν τῶν ἄλλων, τῆς Βρετανίας, τῆς Αὐστραλίας, τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Νορβηγίας καὶ τῆς Γαλλίας. Αἱ διεκδικήσεις των ἐβασίζοντο ἐπὶ τῶν τριῶν ἐκείνων σημείων τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον: προτεραιότης ἀνακαλύψεως, ἐπίσημος διεκδίκησις καὶ παροχὴ διοικήσεως καταλλήλου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς. Τελευταίως ἡ Ἀργεντινὴ καὶ ἡ Χιλὴ προέβαλαν ἐπίσης διεκδικήσεις διὰ τμῆμα τοῦ Βρετανικοῦ τομέως.

Ἡ διεκδίκησις τῆς Βρετανίας καὶ τῶν χωρῶν τῆς Κοινοπολιτείας ἐπὶ μεγάλου τμήματος ἐκ τῶν πέντε ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν μιλίων ἐρήμου παγωμένης ἐκτάσεως πηγάζει ἀπὸ ἕνα ἐξέχον γεγονός. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος εἶδε τὴν ἠπειρωτικὴν Ἀνταρκτικὴν ἦτο ὁ Ἔντουαρντ Μπράνσφηλντ, ἀξιωματικὸς τοῦ Βρετανικοῦ Ναυτικοῦ τὸ 1820. Ἔκτοτε ἐκ τῶν 170 περίπου ἀποστολῶν τὸ ἥμισυ καὶ πλέον ἦσαν Βρετανικαί.

Πρὸ δύο ἐτῶν περίπου ἡ Ἀποστολὴ τῆς Βρετανικῆς Κοινοπολιτείας μὲ ἀρχηγὸν τὸν Σὲρ Β.θιαν Φούκς ἐπραγματοποίησε τὴν πρώτην ἀπὸ ξηρᾶς διάσχισιν τῆς Ἀνταρκτικῆς ἠπείρου ἀπὸ τῆς μιᾶς ἀκτῆς εἰς τὴν ἄλλην. Βάσει δὲ σεισμικῶν μετρήσεων ἡ ἀποστολὴ διεπίστωσεν ὅτι ἡ Ἀνταρκτικὴ ἦτο πράγματι ἤπειρος καὶ ὄχι πέλαγος.

Ἐπίσης ἐπὶ 15 ἔτη ἡ Βρετανία διετήρησεν ἐκεῖ μονίμους βάσεις, σήμερα δὲ ἐννέα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐπηνδρωμέναι μὲ 90 ἐπιστήμονας καὶ τεχνικούς. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν προέβαλαν ἐδαφικὰς ἀξιώσεις ἀλλὰ καὶ δὲν ἀνεγνώρισαν τὰς διεκδικήσεις τῶν ἄλλων. Ἡ πρώτη Ἀμερικανικὴ βάσις ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Ἀνταρκτικὴν τὸ 1928, ἔκτοτε δὲ αἱ ἀποστολαὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἦταν μεγάλης κλίμακος. Ἐπίσης ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν ἀνεγνώρισεν ἀξιώσεις ἄλλων καὶ δὲν ἔδειξεν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν περιοχὴν παρὰ μόνον μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον. Ρωσσικαὶ βάσεις—ἐπίσης μεγάλης κλίμακος — ἐνεφανίσθησαν ἐκεῖ μόνον κατὰ τὸ διεθνὲς γεωφυσικὸν ἔτος. Μέχρι τοῦδε οἱ Βρετανοὶ καὶ Κοινονοπολιτειακοὶ ἐξερευνηταὶ συνεκέντρωσαν ὅλας τὰς ὑπαρχούσας γνώσεις διὰ τὴν μακρυνὴν αὐτὴν ἤπειρον, ἀλλὰ εἶναι φανερὸν ὅτι περισσότεραι γνώσεις θὰ ἀποκτηθοῦν ἀπὸ μίαν εὐρυτέραν συμμετοχήν. Ὅσον καὶ ἂν εἶναι μακρυνὴ ἡ Ἀνταρκτικὴ ἐπηρεάζει τὴν ἀνθρωπότητα πολλαπλῶς ὅπως λ.χ. εἰς τὸν μετεωρολογικὸν τομέα δεδομένου ὅτι ὑπεράνω τῆς Ἀνταρκτικῆς προκαλοῦνται καταιγίδες αἱ ὁποῖαι θίγουν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως μεγάλο τμῆμα τοῦ κόσμου. Ὅσον δὲ περισσοτέρας γνώσεις ἀποκτήσομεν ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς αὐτὰς διαταραχὰς τόσον περισσοτέρα βοήθεια θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῆ εἰς τὴν ναυσιπλοΐαν, τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἀποδίδουν οἱ ἐμιστήμονες εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀνωτέρων ἀτμοσφαιρικῶν στρωμάτων ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν ἔντονον δραστηριότητα ποὺ παρετηρήθη εἰς τὴν Ἀνταρκτικὴν κατὰ τὸ γεωφυσικὸν ἔτος, ὁπότε ἐκτὸς τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων ἐμελετήθησαν ὁ γήϊνος μαγνητισμός, ἡ ἰονοσφαιρική, αἱ κοσμικαὶ ἀκτῖνες κ. ἄ. Ἐξ αἰτίας τῆς ὑπάρξεως τοῦ μαγνητικοῦ πόλου ἡ Ἀνταρκτικὴ ἀπετέλει μίαν λίαν στρατηγικὴν περιοχὴν διὰ τὴν μελέτην τῶν φαινομένων αὐτῶν. Ἐκ τῆς μελέτης λ.χ. τῆς ἀνωτέρας ἀτμοσφαίρας πιθανὸν νὰ προκύψουν νέα στοιχεῖα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἀεροσκαφῶν μεγάλου ὕψους. Ἕνα ἄλλο ἐνδιαφέρον πρόβλημα εἶναι, κατὰ πόσον ὁ πάγος τῆς Ἀνταρκτικῆς τήκε ται ὁπότε αὐτὸ θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἄνοδον τῆς στάθμης τῶν θαλασσῶν μὲ πολλὰς συνεπείας. Παραλλήλως θὰ ἐρευνηθῆ ἡ πιθανὴ ἐγκατάστασις ὀρυκτῶν κάτω ἀπὸ τοὺς πάγους καθὼς καὶ ἡ πιθανὴ ἐγκατάστασις πλωτῶν σταθμῶν παραγωγῆς ἠλεκτρισμοῦ. Ὁποιοδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι τὸ μέλλον τῆς Ἀνταρκτικῆς ἀποτελεῖ πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ τελευταία ἐναπομένουσα ἤπειρος διὰ νὰ ἐξερευνηθῆ εἶναι καὶ ἡ πρώτη ἤπειρος ἡ ὁποία θὰ ἐξερευνηθῆ ἀπὸ πολλὰ ἔθνη ἀπὸ κοινοῦ.

ΑΦΗΡΕΣΑΝ ΤΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ ΟΡΟΣΗΜΩΝ ΔΙ' ΕΝΘΥΜΙΟΝ

ΟΣΛΟ. Τί σοῦ εἶναι τέλος πάντων αὐτοὶ οἱ συλλέκται ἐνθυμίων, τῶν γνωστῶν πλέον «σουβενίρ». Ἀκόμη καὶ τὰ πλέον ἀπίθανα πράγματα μποροῦν νὰ συναποκομίσουν, ἀρκεῖ ταῦτα νὰ τοὺς ἐνθυμίζουν τὸ ταξίδι καὶ τὴν παραμονή των εἰς τὸν τόπον τῆς ἐπισκέψεώς των. Ἔτσι καὶ τρεῖς τουρίσται φοιτηταί —ἕνας Ἄγγλος, ἕνας Ἰνδὸς καὶ ἕνας Αὐστραλός— συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς Νορβηγικῆς Ἀστυνομίας διότι εἶχαν ἀφαιρέσει καὶ συναποκομίσει τρεῖς ἐπιγραφὰς ἀπὸ τὰ ρωσσο—νορβηγικὰ σύνορα! Εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τμήματος ὅπου προσήχθησαν ἠρνήθησαν τὴν πρόθεσιν κλοπῆς, ἐξηγήσαντες ὅτι ἁπλῶς ἤθελον ἀπὸ ἕνα ἐνθύμιον τῆς ἐπισκέψεώς των εἰς τὸν μακρυνὸν Βορρᾶν.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ»

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ ἐν Ἀθήναις συλλόγου «Οἱ Φίλοι τοῦ Παναγίου Τάφου», μὲ σύμφωνον γνώμην τῆς γενικῆς του συνελεύσεως ἀνεκήρυξεν ἐπίτιμον πρόεδρον τὸν Δήμαρχον καὶ πρώην ὑπουργὸν κ. Χρῆστον Εὐαγγελᾶτον διὰ τὰς ἐξόχους πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Χριστιανωσύνην ὑπηρεσίας του. Τὸ δίπλωμα ἐπεδόθη ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ προσφωνήσαντος τοῦ προέδρου κ. Κων. Θέμελη, διευθυντοῦ τῆς Βουλῆς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Σωματείου Καπνεργατῶν Πατρῶν

Καλοῦνται οἱ Συνταξιοῦχοι Καπνεργάται καὶ Καπνεργάτριαι τὴν 11ην Νοεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. εἰς τὴν Πανσυνταξιουχικὴν συγκέντρωσιν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον διὰ νὰ ὑποβάλωμεν τὰ πολλαπλᾶ ἐκκρεμῆ ζητήματα τοῦ κλάδου μας.

Διὰ τὴν Διοίκησιν
Ὁ Πρόεδρος
Α. Παπουτσῆς
Ὁ Γεν. Γρομματεὺς
Σ. Σαφάκας

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Λόγῳ ἐπισκευῶν τὰ Δημοτικὰ Λουτρὰ δὲν θὰ λειτουργήσουν μέχρι τὸ προσεχὲς Σάββατον.

(Ἐκ τοῦ Δημαρχείου)

ΕΛΛΗΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Τετάρτη 11 Νοεμβρίου 1959
Ὥρα 7 μ. μ., προβολὴ φωτεινῶν εἰκόνων ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγίου.

Σάββατον 14 Νοεμβρίου 1959
Χορευτικὴ βραδυὰ διὰ τὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους τῆς Λέσχης, εἰς τὸ κέντρον Παριζιάνα.

Πληροφορίαι καὶ δηλώσεις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης τηλ. 38—82 καὶ 38—39.

ΥΓΡΑΕΡΙΑ ΑΤΖΙΠ-ΓΚΑΖ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΤΡΩΝ
Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΣ & Σ/ΙΑ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 128, ΤΗΛ. 21—54

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας μας ὅτι ἀντιπροσωπεύομεν τὰ ὑγραέρια τοῦ μεγαλυτέρου ἐργοστασίου τῆς Εὐρώπης ΑΤΖΙΠΓΚΑΖ εἰς πλουσίαν παρακαταθήκην καὶ διαθέτομεν αὐτὰ εἰς φιάλας τῶν 10 καὶ 15 κιλῶν

Ἐπίσης διαθέτομεν κουζίνες ὑγραερίων μὲ εὐκολίας πληρωμῆς καὶ χωρὶς προκαταβολὴν

ΠΡΟΣΟΧΗ! Ἡ φιάλη ΑΤΖΙΠΓΚΑΖ ἐφαρμόζεται σὲ ὁποιαδήποτε κουζίνα ὑγραερίου

Τηλεφωνήσατε εἰς τὸ 21—54 καὶ θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν ἀμέσως

Πῶς προστατεύονται αἱ φυσικαὶ καλλοναὶ εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν

ΕΙΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπ.) Ἕνα πρόσινο κλαδάκι βαλανιδιᾶς ἐπάνω σὲ μία λευκὴ μεταλλινη πλάκα, αὐτὸ τὸ σῆμα ἐμφανίζεται εἰς ὡραῖα παραθυλάκια καὶ ἄλλα τοπεῖα ἐκτάσεως 300.000 στρεμμάτων τῆς Βρετανίας, εἰς ἐρειπωμένα κτίρια μὲ ἱστορικὴν σημασίαν, εἰς ἐξοχικὰ μέγαρα μὲ ἀρχιτεκτονικὴν ἀξίαν, εἰς ἀββαεῖα καὶ εἰς ἀνεμόμυλους καθὼς καὶ εἰς οἰκίας ὅπου ἐκατοίκησαν διάσημοι πολιτικοί, συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχναι. Τὸ σῆμα αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Προστασίας Χώρων Ἱστορικοῦ Ἐνδιαφέροντος ἢ Φυσικῆς Καλλονῆς, ἕναν ὀργανισμὸν ὁ ὁποῖος ἔχει συσταθῆ εἰδικῶς διὰ νὰ διαφυλάξη τὴν εἰς φυσικὰς καλλονὰς κληρονομίαν τῆς χώρας.

Πολλαὶ χῶραι ἀντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα τῆς προστασίας τῆς κληρονομίας τοῦ παρελθόντος εἴτε εἶναι ἀρχιτεκτονικὴ εἴτε καλλιτεχνικὴ εἴτε φυσική, ἐναντίον τῆς ἐπιρροῆς τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς μηχανικῆς ἐποχῆς. Ἀλλὰ εἰς τὴν Βρετανίαν τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι ἰδιαιτέρως ὀξὺ διότι ἡ πίεσις τοῦ μεγάλου πληθυσμοῦ εἰς τὰς σχετικῶς μικρὰς κατωκημένας περιοχὰς ἐπιβάλλει νὰ ληφθοῦν ἰδιαίτερα μέτρα διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν χώρων ἐκείνων ποὺ κινδυνεύουν νὰ ἐξαφανισθοῦν πρὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

***

Ταξιδιῶται ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ἐπισκέπτονται εὐχαρίστως τὰ τοπεῖα τῆς Βρετανίας ποὺ συνδυάζουν τὴν ὡραιότητα μὲ τὴν ποικιλίαν: τὰς ρωμαντικὰς λίμνας τῆς Σκωτίας, τὴν πλουσίαν εἰς χρώματα ὕπαιθρον τῆς Βορείου Ἰρλανδίας τὰς ἀσταρὰς κοιλάδας τοῦ Γιορκσάϊρ τὴν ἤρεμον χάριν τῆς νοτίου Ἀγγλίας. Ἀναμφιβόλως ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ὁμορφιᾶς αὐτῆς θὰ εἶχε καταστραφῆ ἀπὸ νέα κτίρια καὶ ἄλλα ἔργα ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ πρωτοπόρος ἐργασία τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, μιᾶς κινήσεως ποὺ μὲ τὴν πεῖραν 64 ἐτῶν κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύση τὴν ἵδρυσιν ἀναλόγων ὀργανώσεων καὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Τὸ Ἵδρυμα τοῦτο συνεστήθη τὸ 1895 ὅταν μερικοὶ ἰδεολόγοι μὲ πρακτικὸν νοῦν, ἀπεφάσισαν διὰ νὰ φέρουν ἕνα ἀντιστάθμισμα εἰς τὸ βαρὺ τ